

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לרפואת

הילד יואל צבי בן מוריה לרפואה שלמה

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי אריה לייבוש בהרה"ק ר' מרדכי אויערבאך זצ"ל

הגאון רבי דב בעריש בהג"ר יעקב וויידנפעלד זצ"ל

איתי בן עודד פז ע"ה

משנה ו'

רבינו עובדיה מברטנורא

פקק הצנור - סתם הצינור כדי שלא יצאו המים.

או אם חלחל לתוכו - שנענע וניער הזיתים במים שבתוך הצינור. דסבירא ליה לרבי יהודה שאין המחשבה מועלת להכשיר עד שיעשה מעשה לגלות המחשבה שבלבו. ואין הלכה כרבי יהודה.

היו זיתיו נתונים מונחים בנג וירדו עליהן גשמים, אם שמח שירדו גשמים על הזיתים - הרי הם בכי יתן והוכשרו הזיתים לקבל טומאה רבי יהודה אומר: אי אפשר שלא לשמוח כלומר אף אם ידוע לנו שהשאיר בכוונה את הזיתים על הגג בשעת ירידת הגשמים וראינו ששמח, מכל מקום אין זה מספיק שרק שמח, ולא הוכשרו הזיתים לקבל טומאה, אלא - אם פקק סתם את הצנור המרזב, כדי שלא ירדו המים מהגג, או אם חלחל לתוכן היינו אם הפך את הזיתים כדי שיכנסו המים לכולם, שדווקא בכגון זה שעשה מעשה המוכיח שהמים הם לרצונו, הרי הם מכשירים את הזיתים לקבל טומאה. כמו שהסברנו במשנה הקודמת, שסבור רבי יהודה שאין המחשבה מועלת להכשיר, עד שיעשה מעשה לגלות המחשבה שבלבו. ואין הלכה כרבי יהודה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ז'

רבינו עובדיה מברטנורא

אם הפך השקים - לצד אחר, כדי שישורו במים משני צדדין, אז הוכשרו.
אם עמד והדיח - אם עמד במים להדיח רגלי בהמתו, אז מכשירים מים העולים ברגליהם אם נפלו על הפירות.
באדם ובבהמה טמאה - מכשירין המים העולים ברגליהן בין הדיח בין לא הדיח. ואין הלכה כרבי יהודה.

החמירין שֶהָיוּ עוֹבְרִים בְּנֶהָר והיו מולכים על חמוריהם שקים עם תבואה וְנִפְלוּ שְׂקֵיהֶם לַמַּיִם, אִם שָׁמְחוּ שִׁנְפְּלוּ הַשְּׂקִים לַמַּיִם - הרי זה בְּכִי יִתֵּן והוכשרה התבואה לקבל טומאה, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אִי אֶפְשָׁר שְׁלֵא לְשִׁמּוֹחַ ואף אם ראינו ששמחו בכך, לא הוכשרה התבואה לקבל טומאה, אֶלְא - אִם הִפְכּוּ את השקים כדי שירטבו משני הצדדים, שכן לדעת רבי יהודה אין המחשבה מועילה להכשר, אלא אם כן עשה מעשה המוכיח את רצונו, ובמקרה שלנו אם הפך את השקים מצד לצד זה מראה שהיו המים לרצונו. הָיוּ רַגְלָיו של ההולך בדרך מְלֵאוֹת טֵיט, וְכֵן רַגְלֵי בְהֵמָתוֹ היו מלאות בטיט, ואח"כ עָבַר בְּנֶהָר, אזי הדין הוא: אִם שָׁמַח על כך שהמים שטפו את רגליו ואת רגלי בהמתו - בְּכִי יִתֵּן כלומר אם אח"כ נפלו מים מרגליו, או מרגלי בהמתו על פירות, הוכשרו הפירות לקבל טומאה, לפי שהמים נתלשו בתחילה לרצונו, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אִי אֶפְשָׁר שְׁלֵא לְשִׁמּוֹחַ כלומר שלא די בכך שמראה ששמחו כדי שהמים יכשירו לקבל טומאה - אֶלְא אִם עָמַד בתוך הנהר וְהִדִּיחַ ושטף את רגלי בהמתו בתוכם, שדווקא בכגון זה שעשה מעשה המוכיח שהמים שעל הרגלים נתלשו לרצונו, הרי הם בכי יותן, ואם אח"כ נפלו מים מהרגלים על אוכלים, הוכשרו האוכלים לקבל טומאה. אולם בְּאָדָם וּבְבֵהֶמָה טָמְאָה - לְעוֹלָם טָמֵא כלומר שבין שהדיח האדם את רגליו, או את רגלי בהמתו הטמאה ובין שלא הדיח, לעולם יש למים דין של בכי יותר, לפי שבוודאי נתלשו המים לרצונו*. ואין הלכה כרבי יהודה.

*ומבאר בעל תוספות יום טוב שלא נתפרש טעמו של רבי יהודה, במה שונה דין רגליו ורגלי בהמתו הטמאה מדין בהמה טהורה. אולם המהר"ם מבאר: "שבבהמה טהורה העומדת לאכילה אינו חושש כל כך אם יהיו רגליה מלוכלכות, אבל באדם ובבהמה טמאה, העומדת לרכיבה, או להטעינה במשא, או לטייל ולשחק עימה, ודאי מקפיד על לכלוכם, ובודאי ניחא לו מאד שהמים ידיחו את הלכלוך". ועיין בבעל המשנה אחרונה שמסביר שהחילוק לעניין הכשר לקבל טומאה הוא בין בהמה טהורה שנחשבת אוכל, שכן עומדת היא להאכל לאחר שחיטה, לבין אדם ובהמה שאינם נחשבים כאוכל. ואין הוא לומד זאת מיכי יותן, אלא מן הפסוק "וכל משקה אשר ישתה בכל כלי" (ויקרא יא, לד) והרא"ש מבאר: "כי האדם רוצה שיהיו רגליו נקיות, ובהמה טמאה עושה מלאכה, וטוב לה רחיצת הרגליים. ואע"פ שגם בהמה טהורה עושה מלאכה, שכן השור עומד לחרישה ולדישה, מכל מקום הולכים אחר הרוב שמשתמשים בבהמות טמאות למלאכה".

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)